

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: F.T.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Vlasákem, advokátem se sídlem *Nám. Republiky 2, Plzeň*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **1. F.T.**, IČ 40526224, a **2. J.T.**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2013, čj. ŽP/9814/2012,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení

Žalobou podanou soudu osobně dne 18. 3. 2013 se žalobce F.T., domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 9. 1. 2013, čj. ŽP/9814/12, a rozhodnutí Městského úřadu Přeštice ze dne 27. 9. 2012, čj. OŽP-STP/21796/2012, a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému.

V přezkoumávané věci bylo ve správním řízení vlastníků F.T., a J.T., nařízeno odstranění stavby a obnovení předcházejícího stavu stavby *Stavební úpravy boku náhonu – zásah do nosných konstrukcí* (dále též jen „stavba“) na pozemku st. p. 116/1 v k.ú. Dolní Lukavice.

V daném případě je třeba důsledně rozlišovat práva (a povinnosti) fyzické osoby F.T., a práva (a povinnosti) společnosti F.T., se sídlem ...

II. Průběh řízení před správními orgány

Rozhodnutím ze dne 27. 9. 2012, čj. OŽP-STP/21796/2012, Městský úřad Přeštice jako příslušný vodoprávní úřad:

I. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařídil stavebníkovi [míněno: vlastníkůům] stavby odstranění a obnovení předcházejícího stavu stavby na pozemku st. p. 116/1 v k.ú. Dolní Lukavice provedené bez opatření vodoprávního úřadu, a to obnovení předcházejícího stavu stavby v souladu s § 129 odst. 6 stavebního zákona v tomto výroku specifikovanému rozsahu, a stanovil tyto podmínky pro odstranění stavby:

1. Stavba bude odstraněna nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

2. Bourací práce budou provedeny způsobem specifikovaným v této podmínce.

3. Odstranění stavby bude oznámeno bezprostředně po jejím dokončení vodoprávnímu úřadu.

4. Proti vnikání odpadů do odpadní trouby bude obnovený otvor zabezpečen osazením kovové mříže v profilaci jemných česel MVE F.T. tak, aby nebyl poškozován bok náhonu (zároveň i konstrukce nosné zdi budovy pilnice ve vlastnictví F. a J.T.) a nebylo bráněno průtoku vody skrze otvor.

II. Podle § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. uložil stavebníkovi stavby povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč.

III. Podle § 141 odst. 1 stavebního zákona nařídil vlastníkově sousedních pozemků společnosti F.T. umožnit provedení prací k odstranění stavby ze svých pozemků a staveb a strpět vytvoření podmínek pro provedení stavby, zejména přístup ke stavbě na pozemku st. p. 116/1 v k.ú. Dolní Lukavice.

IV. Podle § 114 stavebního zákona zamítl námitky č. 1 až 3, které podal dne 7. 11. 2011 pod čj. 26729/2011 F.T.

Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podali odvolání společnost F.T. (toto odvolání není datováno a došlo Městskému úřadu Přeštice dne 9. 10. 2012) [= *první odvolatel*] a pan F.T. (toto odvolání je datováno dne 18. 10. 2012 a došlo Městskému úřadu Přeštice téhož dne) [= *druhý odvolatel*].

O těchto dvou odvoláních rozhodl Krajský úřad Plzeňského kraje jako příslušný odvolací správní orgán dne 9. 1. 2013 pod čj. ŽP/9814/12 takto:

I. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Přeštice ze dne 27. 9. 2012, čj. OŽP-STP/21796/2012, mění takto:

1. ruší se podmínka č. 4 stanovená ve výroku I.

2. ruší se výrok III.

Ve zbytku se rozhodnutí potvrzuje.

II. Podle § 92 odst. 1 správního řádu se odvolání pana F.T., ze dne 18. 10. 2012 zamítá jako opožděné.

III. Žaloba

Jednotlivé žalobní body uplatnil žalobce v rámci svých tvrzení, že rozhodnutí žalovaného je vadné a tyto vady je činí nesrozumitelným, nepřezkoumatelným a tedy nezákonným, že žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, které je nezákonné a nepřezkoumatelné, což způsobuje i nezákonnost rozhodnutí žalovaného, a že žalobce byl žalovaným zkrácen na právu na spravedlivý proces tím, že žalovaný nepostupoval v řízení v souladu se základními zásadami správního řízení a potvrdil správnost rozhodnutí prvoinstančního orgánu, který postupoval stejně nesprávně a nezákonně. K tomu jsou v žalobě označeny a posléze byly soudu dodány důkazy (viz žaloba, s. 7, a čl. 34 až 36 soudního spisu).

IV. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Krajský úřad Plzeňského kraje se k podané žalobě vyjádřil dne 3. 6. 2013 pod čj. ŽP/5630/13, sp. zn. ZN/868/ŽP/13. Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, a navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

V. Vyjádření 2. osoby zúčastněné na řízení

Paní J.T. s napadeným rozhodnutím krajského úřadu nesouhlasí a zcela se ztotožňuje s názory svého manžela F.T.

VI. Vlastní argumentace soudu

Podle § 5 s. ř. s. nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.

U dvojinstančních řízení před správními orgány je v této souvislosti třeba probrat dvě situace: 1. žalobce jako účastník správního řízení podal odvolání (nebo jiný řádný opravný prostředek), ale jeho odvolání bylo správním orgánem zamítnuto jako opožděné a 2. žalobce jako účastník správního řízení sice nepodal odvolání (nebo jiný řádný opravný prostředek), ale jiný účastník správního řízení s více účastníky tak (včas) učinil.

K zamítnutí odvolání pro opožděnost (§ 60 správního řádu z roku 1967 a § 92 správního řádu z roku 2004) vyslovil Nejvyšší správní soud zejména tyto názory: „Soud je při přezkumu rozhodnutí vydaného podle § 60 správního řádu z roku 1967 oprávněn přezkoumávat pouze to, zda se jednalo o opožděné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu.“ [rozsudek ze dne 30. 9. 2008, čj. 8 As 51/2006-112], „V řízení o žalobě proti rozhodnutí, jímž bylo odvolání žalobce zamítnuto dle § 60 správního řádu z roku 1967 (nyní dle § 92 správního řádu z r. 2004) jako opožděné, se krajský soud zabývá pouze otázkou, zda bylo odvolání skutečně podáno opožděně, či nikoliv, nezabývá se tedy námitkou nezákonnosti, ale ani nicotnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.“ [rozsudek ze dne 27. 11. 2008, čj. 2 As 53/2007-111], „Rozhodnutí podle § 60 správního řádu z roku 1967 je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. pouze z toho hlediska, zda se skutečně jednalo o odvolání opožděné nebo nepřijatelné a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu.“ [rozsudek ze dne 23. 12. 2009, čj. 5 As 105/2008-135] a „Skutečnost, že v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro

opožděnost dle § 92 odst. 1 správního řádu z roku 2004 odvolací orgán blíže nerozvede, proč má za to, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nevede k závěru o nepřezkoumatelnosti takového rozhodnutí. Zhodnocení této otázky totiž nemá význam pro zamítnutí odvolání pro opožděnost, ale je rozhodné až pro následný postup správních orgánů po zamítnutí odvolání pro opožděnost.“ [rozsudek ze dne 1. 3. 2013, čj. 9 As 172/2012-32; všechna tato rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou k dispozici na www.nssoud.cz].

Ohledně druhé z uvedených situací lze nalézt řešení v právní úpravě. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu je podle § 68 písm. a) s. ř. s. nepřijatelná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného. Citované ustanovení podle názoru zdejšího soudu přitom odpovídá nejen na otázku, kdy je žaloba v takovém případě přípustná, ale i na otázku, v jakém rozsahu může být taková žaloba důvodná.

V daném případě je vcelku bez obtíží možno dovodit, že odvolací správní orgán ve svém rozhodnutí ze dne 9. 1. 2013, čj. ŽP/9814/2012, vyvodil konsekvence z toho, že odvolání společnosti F.T. pokládal za včasné a částečně důvodné (= výrok *I.* rozhodnutí o odvolání), kdežto odvolání fyzické osoby F.T., považoval za opožděné (= výrok *II.* rozhodnutí o odvolání).

V žalobou napadeném rozhodnutí krajského úřadu se k tomu mj. praví: „Odvolací orgán v prvé řadě zkoumal přípustnost a včasnost podaných odvolání. Z předaného spisového materiálu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo doručováno účastníkům řízení jednotlivě. Prvnímu odvolateli [= společnost F.T.] bylo doručeno datovou schránkou dne 3. 10. 2012 a odvolání bylo doručeno správnímu orgánu dne 9. 10. 2012 a tudíž se jedná o odvolání včasné. Druhému odvolateli [= F.T.] bylo napadené rozhodnutí doručeno datovou schránkou dne 2. 10. 2012 a odvolání bylo prvoinstančnímu orgánu doručeno emailem opatřeným zaručeným elektronickým podpisem dne 18. 10. 2012 a téhož dne bylo předáno k poštovní přepravě. V souladu s § 37 odst. 2 správního řádu je možno učinit podání (tudíž i odvolání) písemně, ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Vzhledem k tomu, že 15. den zákonem stanovené lhůty připadl na středu 17. 10. 2012, byl tento den posledním dnem pro možnost podání řádného odvolání. V souladu s § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná příslušnému správnímu orgánu držiteli poštovní licence. V daném případě druhý odvolatel takový úkon učinil dne 18. 10. 2012 a odvolání tedy bylo podáno opožděně. Opožděné odvolání odvolací orgán podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítne.“

Za předestřenému stavu věci se žalobce dostal do postavení, kdy pouze mohl zpochybňovat závěr, že své odvolání podal po marném uplynutí odvolací lhůty, a/nebo uplatňovat námitku, že prvoinstanční rozhodnutí bylo změněno na újmu jeho práv.

Že jeho odvolání bylo včasné, to žalobce v žalobě netvrdí.

K odvolání společnosti F.T. spol. s r.o. bylo napadené rozhodnutí změněno tak, že byla zrušena podmínka č. 4 stanovená ve výroku I. a výrok III. rozhodnutí Městského úřadu Přeštice ze dne 27. 9. 2012, čj. OŽP-STP/21796/2012.

Pod č. 4 byla ve výroku I. prvoinstančního rozhodnutí stanovena podmínka obnovení předcházejícího stavu stavby. Tato podmínka zatěžovala vlastníky určitou povinností, nepřiznávala jim však žádné právo. V žalobě ostatně není tvrzeno, že by zrušení této podmínky obnovení stavby nějak negativně reflektovalo do právní sféry žalobce.

Ve výroku III. prvoinstančního rozhodnutí se ukládala povinnost nikoli žalobci, nýbrž společnosti František Turek spol. s r.o. . Už pojmově tu proto nemohlo dojít k reflexu do žalobcovy právní sféry.

Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo správním orgánem posouzeno jako opožděné. Pro žalobní námitky mající naději na úspěch tak žalobci zůstal poměrně úzký prostor. V jeho rámci žalobce netvrdil (natož aby prokázal), že byl na svých právech zkrácen či že došlo k újmě jeho práv. Namísto toho žalobce v žalobě prezentoval celou řadu žalobních námitek, které všechny ovšem evidentně přesahují prostor vymezený jeho předchozí procesní strategií. Soud tudíž neměl žádný racionální důvod se jimi dále zabývat, ať už z hlediska předložených tvrzení nebo z hlediska jejich prokazování. Vzhledem k uvedenému soud ani nehodnotil žalobcem předložené důkazy.

VII. Celkový závěr a náklady řízení

Jelikož podaná žaloba nebyla shledána důvodnou, soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. rozsudkem zamítl.

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný správní orgán se však práva na náhradu těchto nákladů vzdal, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil [věta první], z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení [věta druhá]. Jelikož soud osobám zúčastněným na řízení umožnil realizovat jejich zákonná práva, ale žádnou povinnost jim neuložil, a ani tu nebyly uplatněny či shledány důvody zvláštního zřetele hodné, bylo v souladu s citovaným ustanovením rozhodnuto, že žádná z osob zúčastněných na řízení nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve čtyřech vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 31. července 2014

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost: Kovářiková